

Thomae : Votum

2) Wolphovicii Martinus & Andreas.

Canevesi Th. Calcar virtutis.

Crac. M. Andreov. 1635.

VOTVM

Excellẽtiſſ. D. IACOBO SOSZYC,
M. Artiũ & Philoſophię Doctori,
Scholæ SS. Corporis Chriſti SENIORI

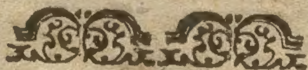
DVM

Quæſtionem Philoſophicam de Materiâ
PRIMÂ:
In Almâ Academiâ Cracou. publicę proponeret DISPVTATIONI:

A

THOMA CANEVESI, Art. & Philoſ. Bacc.
Honoris & obſeruantiæ ergo
CONCINNATVM.

CRACOVIÆ,
Typis Matth. Andreouienſis, Anno 1635.

21.

In Stemma Acad. Crac.

Regni Sceptra tenes ô Verna decora Poloni:
Vt libertati consociata soror.

VOTVM.

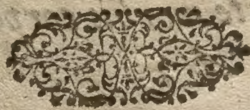
PErgrate ſanguis Hoſii, ô pulcher nepos
Tanti viri, quē clima totum Oenotriæ
Veniſse ſtupuit hoſpitem, vltra ſpem ſuam, &
Priſcam fidem, glaciali ab Arcto, cum genij
Felicitate eâ, acrioris mentis &
Vigore: cuius diuitis ſcientiæ,
Non caſsa fama, & virtus alta, purpuram
Exegit, ab Epiſtate ſummo Eccleſiæ.
Cui pectus, ære triplici, riguit ſeni
Venerando, Erynnes contra tetras hæreſis.
Inclyta propages ſanguinis tanti viri,
Progredere proſper omine, eunbra tuæ
Virtutis almam gloriam: hic tibi Rhodus:
Hic Malta: docti porticus hic Socratis:
Stagyritis Lycæa: Zenonis graue
Pæcile: palæſtra excultiorum mentium:
Hic campus ingeniorum; opus nunc maſculo,
Eſt corde, mi JACOBE. Nunc cordatus heus
Perge age, virilis vt cluat tuæ indolis
Generoſior vis. Hanc tibi beatior.

Cœlestis an plaga? num parentum nobilis
Symmetria, naturæ dedit? feruentius
Exercuisti quam, igneo in se durior
Studio, seuero & amore honesti, lubricam
Puêrtiam tuam reprẽsti à lusibus
Amænioribus, labore peraspero,
Lassando anhelum pectus, artusque teneros
Frenando, sessione libris mancupi.
Acumen ecce Scotistici ingeni tibi,
Synthema porrigit, Tuere gnauiter,
Locumq́, honoremq́; tuum; adest tempus. La-
Est pauper, atq; euanidus conamina (bor
Cuius latent, per angulos ingloria.
Nec sortiuntur præmium. Non est satis
Sapere domi, ni quod scias inter Lares.
Orchestra doceat scire te, per publicum
Suffragium. Quam semper almam hanc Re-
Scientiarum, liberali lumine giam
Circumfluebant dia luminaria
Virorum, idem quos genuit, aluit & locus
Tecũ. Hæc præaltis summa princeps vrbibus,
Domus

Domus vetusta Regum, ocellum, & dulce cor,
Frameâ potentis Sarmatæ: potentia
Cui mole tantâ caput in æthera extulit
Craci, decus regno, suisque ciuibus
Præsidia. Quisnam postputabit cæteris
Eam? qui vrbem credet vnam emittere
Beatioris posse tantum spiritus?
Academiæ frequentiæ docentium
Raræ, curulibus vt queat sellis, viros
Tot collocare? quibus quietis particeps
Annosa mater incubat. Non tempora
Delapsa suscito. Vide nunc ordines
Penetrando nostros, quot animæ sapientiâ
Enthusiasmi, am sancta diuinissimis
Instructa rebus sensa, sacris eruunt
E visceribus. Adsunt Themidis inconscij
Excubicularij, verendæ qui librant
Intaminatum examen æquilibrio
Legis, missellos & tegunt à sonticis.
Tot Æsculapj arte morbis corpora.

 Confecta,

Confecta, pristino vigori, & spiritus,
Vitæ redonant, atri ab Orci ianuâ
Retrahunt, & Atropos retardant forfices,
Cohibentq; diram, ab opere tristi dexteram.
Tot Aristoteleam semitis imperuijs
Inuestigantes lemmatum mentem, abditis
Eliminant, & veritate graphice
Scabritiâ erugant. Habes qui sobrie
Heliconis ebriaci fluentis, occinunt
Heroa facta. Tullium qui suscitent
Habes; Senecâ acutũ; grauemq; Tacitũ. Ha-
Quorũ premas vestigia Cato imitamine. (bes
Præsentis hem certaminis, victricibus
Arena lemniscis, decorum te precor
Nobis remittat, Matris almæ gratiis
Vt inter amplexus suaues, in gremium
Vota tua deponens, locis enchoriæ
Virtutis, haud frigentibus possis frui.

QVâ, Tenellifluæ è medulla Suadæ;
Docti fluminis Attici propago:
Quâ velim, lepidum decus ſororum;
Quâ te multiſciæ Charis voluptas,
Tentabo, cupiam, potero, celebrare Camœna:
Accenſus rapido furore Diuæ
Metrum pandere dulce non recuſo;
Teſtem, promeritæ labore laudis,
Quam vox, Pyramidum relicta fatis,
Terrarum cæliq; dabit penetrare profunda:
At cincto, validâ cohorte Nymphæ,
Hinc Zamoſciades lepore docto,
Aſt hinc Craciades metro profundæ,
Et cunctâ Sophiâ nimis beatæ,
Te mandant, celebri laudum cantare triumpho;
Vnde nam veniet metri poteſtas?
Illæ, te propriæ leuamen vndæ,
Dum ſolers tenerum caput iuuentæ
Spargebas, vigiles tenens lacertos,
Fulcrum concilians Parnasſi, dicere poſſunt:
Verùm Craciadum frequens corona,
Natum Te Laribus ſuis fatetur,
Et quem lacte ſatis nutriuit amplo,
Hunc vult laudibus ampliare iuſtis,
Multis iuſta ſpei,, Tibi candens dona laborum:
Eia iungere docta verba tempus
Diuæ, dulciloquo ſonare cantu,
Mecum blandiſonos create plauſus,
Mecum dulcia fabricate verba,
Nunc iam præclarum conſcendas culmen honoris?
Te mentes cupiunt Craci potentis,
Dextris cingere tum bonâ coronâ,

Quam

Quam texit Charitum manus beata
Ad tuum caput arduum beandum
Palladis excelsæ quod nouit iugera stricta
Adsunt limina iam tibi Dearum
Adest in foribus phalanx Sophorum
Quam cingunt Charites amœniores,
Quæ te perficient, tuasq; pugnas,
Dum facies rapidos ausus, & prælia docta:
Gratum nunc fuerat tuam scrutari
Cunctis lampada fulgurantis artis,
Virtus quam face luminauit amplâ,
Et mens ingenio potens acuto,
Ars virtusq; tui felix est incola cordis:
At cùm publica iam facis trophæa,
Et solus sapiens, sibi negata:
Nunc, iam splendidius cupit Minerua
Laudes dicere, præliumq; doctum,
Quod non sarcophagus depinget sanguine Mauors:
O Felix nimium Parentis ætas,
Felix canities Patris senectæ,
Quæ nati proprii, bonos decores,
Videt, Craciadum datos honore.
Splendida magnarum scandit dum culmina laudum:
Stultis nominibus velim resistas
Velim, Vir sapiens, gradusq; celsos
Felix omine prosperâ salute:
Felix continuabis hos honores
Mortalemq; virum reddas virtute perennem.

